

«Lerma ignora els empresaris»

La cúpula empresarial valenciana intensifica els atacs contra la política econòmica de Lerma. Ignorada en el viatge del president al Japó, apartada de la gestió del parc tecnològic i atropellada a la Cambra de Comerç, la CEV es llança a la crítica frontal.

Albert Vicent/Tona Català

El president de la Generalitat valenciana acaba de tornar del Japó, on ha viatjat per motius especialment econòmics. ¿A la cohort de Joan Lerma hauria d'haver estat present el president de la CEV?

—Joan Lerma ha viatjat acompanyat exclusivament dels consellers d'Agricultura i Indústria. Ha anat a soles i esperem que algun dia informará què és el que ha fet, però jo desconec el motiu del viatge. Si Lerma oblida els empresaris en els seus viatges a l'estranger, és la seua responsabilitat. El que sí que cal destacar és que altres presidents autonòmics, com Jordi Pujol, quan fan aquests tipus de viatges, van acompanyats del sector empresarial i això té les seues compensacions. Cal significar que la Comunitat Valenciana és una de les que menys inversions estrangeres genera i això és greu. Mentre a Catalunya inverteixen els japonesos, americans i europeus, ací no; clar que, mentre Jordi Pujol potencia els contactes empresarials ací se'ns ignora. Per exemple, una setmana després

que Lerma torne del Japó acompanyat de Font de Mora, un grup d'exportadors de cítrics valencians aniran al Japó per ampliar els contactes comercials; no obstant això, a la Generalitat no se li ha ocorregut organitzar un viatge conjunt.

—Mentre la burgesia catalana i basca han sabut trobar i crear els seus partits representatius, al País valencià no s'ha donat el mateix procés. ¿Quina n'ha estat la causa?

—Aquesta resposta l'hauria de donar la drete política, no jo; però hi ha exemples curiosos, com el fet que siga el govern català el que reivindicque el tren de gran velocitat fins a Alacant, una postura intel·ligent per a vendre el projecte del TGV fins a Barcelona. D'aquest comportament encara queda molt per aprendre.

—Des de la CEV tampoc es contempla amb bons ulls el projecte del parc tecnològic a València.

—És que aquest parc tecnològic no passa de ser un polígon industrial postmodern, un polígon industrial com els que es feien amb Franco, però canviat de nom; jo encara no he vist cap detall que el diferencie. El més greu, pe-

rò, és que serà costejat amb fons públics, sense que les organitzacions empresarials i sindicals puguen controlar el procés, i jo dubte que s'estiga fent correctament. D'altra banda, tot i ser de finançació pública, el parc tecnològic té una fórmula jurídica de societat anònima i, per tant, escapa fins i tot al control de les Corts valencianes. Ara, jo em pregunte, si les Corts no poden controlar-lo i les organitzacions empresarials i sindicals tampoc, ¿qui controla tota aquesta magnífica història?

—Pedro Agramunt ha estat, al llarg dels darrers mesos, un dels principals protagonistes de l'escenari econòmic valencià. Les crítiques a la política econòmica del govern autonòmic, la crisi entre la Cambra de Comerç de València i la CEV, i els rumors sobre un hipotètic salt al camp de la política han servit per a reforçar la seua imatge. ¿Tot això ha estat fruit d'una operació calculada?

—Jo únicament sóc responsable dels conflictes que provoque i no reconec que haja intervingut en cap, crec que han estat els mitjans de comunicació els que han elevat alguns temes a la categoria de conflicte, especialment amb la Cambra de Comerç. No obstant, en aquest tema, l'únic que hi ha hagut és una dimissió i una nova elecció, on la presidència ha recaigut en Enrique Silla, un home que va entrar en l'executiu de la Cambra de la mà de l'anterior president, José Luis Simó.

—¿L'enfrontament entre les dues institucions acaba, doncs, amb el nomenament d'Enrique Silla?

—Que no s'esforce ningú a demostrar que la unitat empresarial s'ha trencat perquè és mentida. A València hi ha una enorme i rotunda unitat empresarial. Si això posa nerviós algú, per exemple, el PSPV, senyal que tenen motius per estar-ho. Els socialistes tenen dret a estar temerosos de la nostra unitat. A pesar de tot, i perquè no es malinterpreten les meues paraules, vull dir que continuem manifestant-nos independents d'opcions partidistes, imparcials davant processos polítics, encara que no som apolítics, perquè som conscients que qualsevol intervenció de la CEV té transcendència política.

RAFA GIL

«Els socialistes tenen dret a estar temerosos de la unitat dels empresaris».

RAFA GIL

«A mi no em preocupa en absolut coincidir amb el senyor Benegas si és per a bé».

—Parlem, doncs, de la transcendència política de les relacions entre la Cambra de Comerç i la Generalitat.

—La Cambra de Comerç ha perdut continguts i és hora de reivindicar que li siguin tornats per qui se'ls ha apropiat, que és la Generalitat. La substitució de l'Institut de Promoció Industrial (IPI) per l'IMPIVA ha estat un exemple de com la Cambra de Comerç ha perdut contingut. La polèmica CEV-Cambra és falsa, distrau l'atenció del verdader problema, que és que la Generalitat s'ha apropiat continguts que abans eren competència de la Cambra.

—¿Quina opinió li mereix el pla d'ocupació juvenil llançat pel govern central a les forces econòmiques?

—És un xicotet primer intent de flexibilització, que tindrà èxit tot i ser, com ja ho és, contestat per organitzacions juvenils que apareixen encapçalades per personatges de més de trenta anys, quan el pla té aplicacions per a

menors de 25 anys. És d'esperar que els empresaris aprofiten aquesta figura i en pocs mesos augmente la contractació de joves. El més important d'aquest pla és que reinventa la figura de l'aprenent, que supleix el buit de la formació dels joves si va acompanyat de la reforma dels plans de formació professional.

—¿Coincideix amb Txiqui Benegas que els sindicats distorsionen l'anàlisi de la realitat econòmica i que de veres cal parlar de miracle econòmic espanyol?

—A mi no em preocupa en absolut coincidir amb el senyor Benegas si és per a bé. Jo no he de ser l'exegeta del pla d'ocupació. Nosaltres haguérem demanat molt més, encara que reconec que el govern ha tingut una bona visió del tema; ara bé, tampoc ha tingut cap altra alternativa. En aquests moments, la situació econòmica està afavorida per la baixa de preus del petroli, alguns anys de collites rècord i l'increment del

turisme, totes aquestes situacions sobrevingudes han fet que l'estat espanyol siga un dels pocs amb un deute exterior inferior a les reserves en divises.

—¿Que li queda, a la dreta, quan el PSOE li furta la seua política econòmica?

—És una resposta que han de donar els partits polítics de dreta, no jo.

—Després de criticar tant el govern autonòmic, ¿mai ha pensat en allò de «si jo fóra president»?

—No ho he pensat mai. Això es pot pensar des de fora, però coneixent els poders públics saps que això no és possible. A més, perquè fóra possible, jo hi hauria d'estar disposat i no hi estic.

—¿No pensa, per tant, utilitzar la seua influència social actual per a encapçalar cap programa polític?

—Jo em negue a valorar si la dreta política està ben representada. Encara que jo sóc econòmicament de dretes, no em farà pronunciar-m'hi. □